

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Jézus elment hazulról, és leült a tó partján. Hatalmas tömeg gyűlt össze, ezért beült egy csónakba, a tömeg pedig ott állt a parton. Ekkor példabeszédekben sok mindenre oktatta őket:

„Íme, kiment a magvető vetni. Amint vetett, némely szem az útszélre esett. Jöttek az ég madarai, és ezeket mind megették. Némely szem kövek közé esett, ahol nem volt elég termőföld. Ezek hamar kikeltek, hisz nem volt mély a föld. Majd amikor a Nap fölkelte és forrón tűzött, kiégtek, mert nem volt gyökerük. Voltak szemek, amelyek tövisek közé estek, és amikor nőni kezdtek, a tövisek elfojtották őket. De a többi szem jó földbe hullott, és termést hozott: az egyik százszorosot, a másik hatvanszorosat, a harmadik harmincszorosat.

*Akinek van füle, hallja meg!” **

Ekkor odamentek hozzá tanítványai és megkérdezték: „Miért beszélsz hozzájuk példabeszédekben?” Ő így válaszolt: „Nektek adatott meg, hogy megismerjétek a mennyek országa titkait, nekik ez nem adatott meg. Mert akinek van, annak még adnak, hogy még több legyen neki; de akinek nincs, attól még azt is elveszik, amije van. Azért beszélek hozzájuk példabeszédekben, hogy nézzenek, de ne lássanak, hallgassanak, de ne halljanak, és ne értsenek, és így beteljesedjék rajtuk Izajás próféta jövendölése:

Hallván hallotok, és mégsem értetek,

nézőn néztek, de mégsem láttok;

megkérgesedett ugyanis e népnek szíve:

Fülükkel restül hallanak,

szemüket behunyják,

hogy a szemükkel ne lássanak,

fülükkel ne halljanak,

és a szívükkel ne értsenek,

s meg ne térjenek, hogy meggyógyítsam őket.

De boldog a ti szemetek, mert lát, és boldog a ti fületek, mert hall! Bizony, mondom nektek, sok próféta és igaz vágyott látni, amit ti láttok, – és nem látta; vágyott hallani, amit ti hallotok, – és nem hallotta.

Hallgassátok meg hát a magvetőről szóló példabeszédet!

Akik hallgatják a mennyek országáról szóló tanítást, és nem értik meg, azokhoz eljön a gonosz, és elragadja mindazt, amit a szívükbe vetettek. Ez az, ami az útszélre esett. A kövek közé hullott mag pedig az, aki meghallgatja ugyan a tanítást, és szívesen be is fogadja, de az nem ver benne gyökeret, csak ideig-óráig él. Amikor a tanítás miatt szorongatás, üldözés éri, csakhamar eltántorodik. A tövisek közé esett mag az, aki meghallgatja a tanítást, de a világi gondok s a csalóka vagyon elfojtja azt benne, és gyümölcs nélkül marad. Végül a jó földbe hullott mag az, aki meghallgatja, megszívleli a tanítást, és jó termést is hoz: az egyik százszorosot, a másik hatvanszorosat, a harmadik harmincszorosat.”

Ezek az evangélium igéi.

Kedves Testvérek!

akinek van, annak még adnak, hogy még több legyen neki; de akinek nincs, attól még azt is elveszik, amije van - mondja Jézus.

Tapasztaljuk a mindennapi életben is, hogy ha vannak alapok, könnyebb rá építeni: aki megtanult egy latin nyelvet, annak jobban megy a következő, aki meg tud oldani egy egyenletet, annak könnyen megy majd a kétismeretlenes egyenletrendszer. A gazdasági életben pedig pénz pénzt fial: minél gazdagabb valaki, annál tartósabb ruhát, annál energiatakarékosabb hűtőszekrényt tud venni. Minél több pénzed van, annál nagyobb beruházásokban gondolkodhatsz. Rockefeller szerint a második milliót már becsületesen is meg lehet keresni. Ebben a versenyben aztán egyre nagyobbak a különbségek, vagyis az jár jól, aki az elején bebiztosította magának a vagyonát.

Sokkolónak tűnik, hogy az Úr Jézus ezt a gazdasági logikát viszi át a lelki életre is. Hiszen Istenről ezt olvassuk egy szép deuterokanonikus imában:

Mert a te erőd nem a sokaságban van, hatalmad nem az erőszakosokban. Te az alázatosak Istene vagy, az elnyomottak segítsége, a gyengék támasza, az elhagyottak menedéke, az elkeseredettek szabadítója

Hogyan fér hát össze ez a jézusi tanítás a jóságos Istennel? Hatalmas tömegről hallottunk, Jézus köré sereglő emberekről - de nekik mégsem adatik meg az, ami a tanítványoknak. Jézus ki is mondja: „Nektek adatott meg, hogy megismerjétek a mennyek országa titkait, nekik ez nem adatott meg.” Mi a különbség közöttük, hiszen ott vannak ők is Jézus körül és hallgatják a tanításait?

Röviden úgy lehetne megfogalmazni: a tanítvány megajándékozott ember. Olyan, aki, ajándéknak éli meg kapcsolatát Krisztussal, a krisztusi tanítást, és a Krisztus köré szerveződő közösséget, az Egyházat.

Nézzük meg most közelebbről az evangéliumi szöveget.

Az evangéliumi szakasz elején hatalmas tömegről olvasunk - majd később a tanítványokról. A tömeggel kapcsolatban csak a mennyiség jelenik meg: **hatalmas**. A szűkebb körrel viszont egy minőségi megállapítást is olvashatunk: **tanítványok**. Vagyis olyanok, akik alárendelik életüket Krisztusnak. Az a közösség, amely nem Krisztus követésére szerződik, óhatatlanul a pusztulás felé halad. A legnépszerűbb politikai mozgalmak, a legtöbb szurkolót felmutatni tudó focicsapatok, a legdivatosabb közösségi oldalak - legyenek adot esetben akármilyen hasznosak is - mind el fognak enyészni. A Mennyei Jeruzsálemben a Bárány trónusa körül csak az ő szolgálói lesznek - minden más emberi közösség, cím, feladat a múlté lesz - bármekkora tömegeket vonzott is. A tanítványi közösség az a hely, ahol Krisztus követésében előre haladhatunk. Ahogy Tamás is, bár nem hitte a feltámadást, elment a tanítványokhoz, és ott, abban a körben jelent meg neki az Úr. Az emmausi tanítványok is egymással beszéltek meg a történeteket - és Jézus megjelent közöttük. Péter a tagadása, Jézus kereszthalála és a feltámadás után tanítványi körben mondja: *elmegyek halászni*. Visszamegy az eredeti mesterségéhez, az elhívás előtti állapotához - de legalább a tanítványokkal együtt van. És megjelenik nekik Jézus. A

tanítványi kör ajándék, kedves testvérek. Mert itt, köztünk nyilvánítja ki magát Jézus, ahogy meg is ígérte: *ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük*. Akinek megvan ez az ajándéka, annak még adatik.

A második pont, amiért valakinek adatik, valakitől pedig még az is elvétetik, amije van, az a krisztusi tanításhoz való viszony. A tömeg hallgatja Jézust, de nem érti. A tanítványok sem értik, de nem nyugszanak bele, megkérdzik a Mestert. Mert úgy gondolják, hogy értékes az, ajándék az, amit kaptak - még ha nem is értik. Be lehet jönni úgy ebbe a templomba, hogy valaki csak nézelődik, fényképez, üldögél - és úgy is, hogy Isten Igéjével táplálkozik a szentmiséken és a zsolozsmákon. Akinek elég a jézusi tanítás, mint egy szép beszéd, irodalmi értékű szöveg, vagy ókori bölcsesség, az olyan, mint aki vesz egy mosógépet, felteszi rá a lavórt, és a lavórban mos. Épp a lényeg mellett megy el. Attól vagyunk tanítványok, kedves testvérek, hogy értékeljük az Igét, megyünk utána, kutatjuk az értelmét, egymással beszélgetünk róla, és Jézust is megkérdjük, hogy mit akar vele nekünk mondani. Mert nekünk ajándék Isten Igéje, és nem csak irodalmi vagy bölcséleti élmény.

Épp ezért más a kapcsolatunk Krisztussal, mint az evangéliumi szakaszban lévő tömegnek. Ők hallanak valamit, de nem mennek a mélyére. A tanítvány azzal, amit nem ért, Krisztushoz fordul, mert bízik benne. Ajándéknak tekinti, hogy van egy ilyen kapcsolata *Boldog a ti szemetek, - mondja Jézus - mert lát, és boldog a ti fületek, mert hall! Bizony, mondom nektek, sok próféta és igaz vágyott látni, amit ti láttok, – és nem látta; vágyott hallani, amit ti hallotok, – és nem hallotta*.

Ma - a nyugati világban legalább is - mindenki szabadon hozzájuthat a Bibliához, olvashatja, kérdéseivel Jézushoz és az egyházhoz fordulhat. Tanítvány pedig abból lesz, aki ajándéknak tartja, hogy a Mestere vezeti őt. És van, amikor Jézustól választ kapunk, hogy mi miért van - és van, amikor azt mondja, amit Péternek is mondott: *Amit tesztek, azt most még nem érted*. De a tanítványban ott van a bizalom, hogy Jézusnál jó helyen van. Hogy több Ő, mint egy ókori bölcs vagy kedves vándorpróféta: Benne van életünk, Ő a Megváltónk. A tanítvány számára ezért ajándék, hogy őt követheti.

Megajándékozott emberek vagyunk, testvérek. Ajándékul adta nekünk Isten a tanítványi közösséget, a Bibliában az isteni tanításokat, és legnagyobb ajándékul az Ő Szent Fiát. Akinek ez nincs meg, attól az is elvétetik, amije van: a közössége elenyészik, és elenyészik az a kulturális vagy bölcséleti cél is, amire a tanításokat és Krisztust használta. De nekünk, akiknek ilyen ajándékunk van, még adatik. Krisztusban növekedve termést hozhatunk: százszorost, hatvanszorost vagy harmincszorost.

Úgy legyen, Ámen!